Prawo drzwi obrotowych zawetowane przez Reagana

23 listopada 1988 roku prezydent Ronald Reagan*, po konsultacjach z czołowymi członkami swojego gabinetu – Sekretarzem Stanu Georgem P. Shultzem, Sekretarzem Obrony Frankiem C. Carluccim i Prokuratorem Generalnym Dickiem Thornburgh - zawetował projekt ustawy przygotowanej przez Kongres, określającej restrykcje wobec urzędników.

Przepisy proponowanej ustawy zabraniały członkom Kongresu lobbowania na rzecz swoich byłych kolegów z rządu przez okres 12 miesięcy po opuszczeniu urzędu.

Prawo drzwi obrotowych zawetowane przez Reagana

W krajach kapitalistycznych niektórzy pracownicy oscylują między zatrudnieniem w przemyśle i w sektorze publicznym, który na przemysł wpływa. Często obie te role zachodzą na siebie. Zatrudnienie

urzędników lub polityków w sektorze prywatnym może wpłynąć na uprzywilejowanie niektórych podmiotów prywatnych, jak również być źródłem konfliktu interesów.

W Stanach Zjednoczonych na pracowników sektora państwowego mogą zostać nałożone ograniczenia, które zapobiegną konfliktowi interesów w momencie, gdy po zakończeniu służby dla rządu, urzędnicy znajdą zatrudnienie w sektorze prywatnym.

Owe restrykcje noszą zwyczajowo nazwę „prawa drzwi obrotowych” (revolving door law) i odnoszą się do pewnych obszarów działalności, takiej jak lobbing, mogącej wywrzeć wpływ na obecnych urzędników rządowych.

Przepisy o drzwiach obrotowych po raz pierwszy zostały uchwalone w 1872 roku, a następnie w 1944. W Stanach Zjednoczonych obecne prawo w tym

zakresie (918 U.S.C. § 207) pochodzi z roku 1962.

Prawo antykorupcyjne i zapobiegające konfliktowi interesów zostało zmodyfikowane ustawą z 1978 roku o Etyce w Rządzie. Na mocy tego prawa wprowadzono roczny okres tzw. „wychłodzenia" dla wyższego personelu sektora publicznego, nakładając ograniczenie w podjęciu pracy promocyjnej, czy lobbingowej przez rok od opuszczenia posady.

Doradcy Sekretarza Spraw Wewnętrznych i Transportu- Donald P. Hodel i Jim Burnley, którzy rekomendowali Reaganowi veto ustawy, przyznali, że jej projekt był przykładem stosowania podwójnych standardów, ponieważ ograniczał się jedynie do urzędników wysokiego szczebla.

Po skorzystaniu przez Reagana z instrumentu, jakim jest pocket weto, czyli niezajęcie stanowiska przez 10 dni od sesji Kongresu, przesądzając wówczas o

niewejściu w życie ustawy, Kongres, w 1989 roku przyjął prawo o Reformie Etyki.

W 2007 roku wprowadzono zmiany do "prawa drzwi obrotowych", zwiększając dla najwyższych rangą urzędników i senatorów okres „schładzania" z roku do lat dwóch oraz rozszerzając zakres podmiotowy ustawy na wyższych urzędników senatu.

W raporcie sporządzonym przez Public Citizen podano, że od początku 2009 roku 940 byłych urzędników rządu federalnego, w tym 70 byłych członków Kongresu zostało zatrudnionych przez prywatne banki, instytucje ubezpieczeniowe, inwestycyjne i in.

* Podczas pełnienia swojej funkcji prezydent Reagan zawetował 78 projektów ustaw, z czego 39 poprzez pocket veto, 9 wet prezydenta zostało później przegłosowanych

Źródła: senate.gov; stuff.mit.edu;nytimes.com; againstcorruption.org;citizen.org

Opublikowano w dniu 23.11.2017 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA